

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 141

гр. Шумен, 07.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ I, в закрито заседание на седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: София Анд. Радославова

Членове: Нели Г. Батанова
Димчо Ст. Луков

като разгледа докладваното от София Анд. Радославова Въззивно частно гражданско дело № 20233600500058 по описа за 2023 година

Постъпила е частна жалба от „Цветанка 70“ ЕООД, ЕИК 201782830, със седалище и адрес на управление гр.Велики Преслав, обл.Шумен, ул.“.....“ №6, представлявано от управителя Ц.К. действащ чрез пълномощника си адв.Д. К. от ШАК, против определение № 44 от 26.01.2023 г. по ч.гр.д. № 20233610100015/2023 г. по описа на РС- Велики Преслав, с което е отхвърлена молбата за допускане на обезпечение на бъдещ иск без посочено правно основание от „Цветанка 70“ ЕООД, ЕИК 201782830, със седалище и адрес на управление гр.Велики Преслав, обл.Шумен, ул.“.....“ №6, представлявано от управителя Ц.К. предявим от последното дружество срещу „Мултипъл плюс“ ЕООД, ЕИК 206303789, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“, бл.458, вх.4, ап.31, представлявано по закон от К.Д.М. с цена на иска 6077,95 лв., чрез СПИРАНЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО по ИД № 20229300400840 по описа на ЧСИ А.Р. с рег.№ 930 на КЧСИ с район на действие ШОС, като неоснователна.

В частната жалба се излагат доводи, че са налице предпоставките за допускане на обезпечение, поради образувано срещу жалбоподателя ИД № 20229300400840, образувано по издаден изпълнителен лист от 13.10.2022 г. от РС-Велики Преслав по гр.д.№107/2021 г., въз основа на решение № 260005/14.01.2002 г. на РС Велики Преслав по посоченото дело, с което дружеството е осъдено да заплати на „Мултипъл плюс“ ЕООД, ЕИК 206303789, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“, бл.458, вх.4, ап.31 2743,62 лв. – главница, ведно със законната лихва върху главницата, както и сумата от 823,17 лв. – мораторна лихва върху главницата за периода от 14.02.2018 г. до датата, предхождаща датата на депозиране на исковата молба – 11.02.2021 г. на основание чл.79 и чл.86 от ЗЗД. В жалбата се посочва, че по изпълнителното дело на жалбоподателя е изпратена покана за доброволно изпълнение, наложени са запори по банкови сметки на дружеството и възбрана върху обекти, собственост на дружеството. Твърди се, че с поканата за доброволно изпълнение, връчена на 04.01.2023 г. жалбоподателят за пръв път е разбрал за постановеното неprisъствено решение № 260005/14.01.2002 г. по гр.д.№107/2021 г., по описа на РС Велики Преслав. Посочва се, че на 06.01.2023 г. по пощата е изпратена молба за отмяна на неprisъствено решение № 260005/14.01.2002 г. по гр.д.№107/2021 г., по описа на РС Велики Преслав. С молбата е направено искане да бъде допуснато обезпечение на бъдещ иск, със следната обезпечителна мярка: спиране на ИД № 20229300400840 по описа на ЧСИ А.Р. с рег.№ 930 на КЧСИ с район на действие ШОС. Излага се довод, че до произнасяне на съда по молбата за отмяна на неprisъствено решение, ако изпълнителното дело не бъде

спрямо, вискателят ще се удовлетвори, предвид наложените обезпечителни мерки и ще бъде затруднено жалбоподателят да си възстанови неправомерно платеното на „Мултипъл плюс“ ЕООД. Излага се довод, че неправилно съдът е отхвърлил молбата като неоснователна, поради непредставено обезпечение, като е следвало да укаже какво обезпечение да бъде внесено. Твърди се, че посоченото правно основание в молбата не е задължително за съда. Прави се искане въззивният съд да отмени атакуваното определение и да уважи молбата за допускане на обезпечение.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима, разгледана по същество същата е неоснователна, поради следното:

С определение № 44 от 26.01.2023 г. по ч.гр.д. № 20233610100015/2023 г. на РС-Велики Преслав е отхвърлена молбата за допускане на обезпечение на бъдещ иск без посочено правно основание от „Цветанка 70“ ЕООД, ЕИК 201782830, със седалище и адрес на управление гр.Велики Преслав, обл.Шумен, ул.“.....“ №6, представлявано от управителя Ц.К. предявим от последното дружество срещу „Мултипъл плюс“ ЕООД, ЕИК 206303789, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“, бл.458, вх.4, ап.31, представлявано по закон от К.Д.М. с цена на иска 6077,95 лв., чрез СПИРАНЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО по ИД № 20229300400840 по описа на ЧСИ А.Р. с рег.№ 930 на КЧСИ с район на действие ШОС, като неоснователна. В мотивите си първоинстанционният съд е приел, че в молбата за обезпечаване на иска не се сочи какво ще бъде основанието на бъдещия иск, който съгласно чл.240, ал.2 от ГПК има възможност да предяви страната, срещу която е постановено неприсъственото решение. Приел е, че такъв извод не може да се направи и от допълнителната молба с вх. № 283/24.01.2023 г. и от изложените в същата обстоятелства, от която не става ясно какво ще се иска и въз основа на какви обстоятелства, за да може да бъде направена преценка за неговата допустимост, а от там и за неговата вероятна основателност. Първоинстанционният съд е приел, че не може да се приеме, че е налице вероятна основателност на бъдещия иск и че от доказателствата по делото не може да се направи извод за вероятна основателност на предявената претенция. Съдът е счел, че не може да се направи извод, че е налице съответствие на обезпечителната нужда с исканата обезпечителна мярка, като целта на обезпечителното производство е да се гарантира изпълнение на решение от образуваното или бъдещо исково производство, когато са налице основания да се направи извод, че такова изпълнение ще бъде затруднено или невъзможно. Първоинстанционният съд е приел, че с молбата за допускане на обезпечението дружеството не е ангажирало доказателства за представено обезпечение, нито е изразило готовност да представи такова, поради което счел искането за обезпечение на бъдещ иск за неоснователно.

Настоящата инстанция напълно споделя този извод на районния съд. Обезпечителната защита цели да подготви и осигури търсената с предявения иск защита, както и да осуети възможността на ответника да попречи на осъществяването на правните последици на решението. Обезпечение на иска се допуска, при наличие на следните предпоставки: допустимост на иска, неговата вероятна основателност и интерес от обезпечението на иска, респективно наличие на обезпечителна нужда. Липсата на една от предпоставките, води до неоснователност на молбата за допускане на обезпечение. Настоящата инстанция счита, че в случая не е налице посочената в чл.391, ал.1 ГПК предпоставка за допускане на обезпечението, а именно, че без него за ищеца ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата му по бъдещо исково производство, т.е. липсва нужда от обезпечаването.

Съгласно съдебната практика относно реда на защита на длъжника срещу осъществено срещу него принудително изпълнение на неприсъствено решение в хипотезата на подадена молба по чл.240, ал.1 от ГПК следва по аналогия да намери приложение нормата на чл.309 от ГПК, във вр. с чл.282, ал.2-6 от ГПК. Неприложими са правилата на

чл.389 и сл. от ГПК за обезпечаване на иски в производство по чл.240 от ГПК чрез допускане на обезпечение чрез спиране на изпълнението по образуваното изпълнително дело. В този смисъл е Определение № 60390/ 09.11.2021 г. на ВКС по ч.т.д.№ 2068/2021 г., I т.о.,ТК, Определение № 60486/ 21.12.2021 г. на ВКС по ч.т.д.№ 2271/2021 г., II т.о.,ТК, Определение № 203/ 17.03.2014 г. на ВКС по ч.гр.д. № 824/2014 г., IV г.о., ГК.

Поради изложеното обжалваното определение се явява правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 44/ 26.01.2023 г. по ч.гр.д.№ 20233610100015 по описа за 2023 г. на Районен съд- Велики Преслав.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____